

PETER PAN

Kirjoittanut *J. M. Barrie*, lyhennetty suomennos *Kati Weiss*
Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteelä*

ROOLIT (10kpl)

1: kertoja
2: kertoja
3: kertoja
4: kertoja
5: kertoja/Kapteeni Koukku
6: Helinä-keiju
7: Peter Pan
8: Peter Pan
9: Leena
10: Leena

1, 2, 3: Olipa kerran
5: kolme pientä lasta,
2: joiden nimet olivat
9, 10: Leena,
4: Jukka
3: ja Mikko.
1: Lapsia hoiti iso, kiltti Nana-koira.
2, 3: Sinä iltana, josta tarinamme alkaa, torkkui Nana kaikessa rauhassa lasten sänkyjen äärellä,
5: pää tassuihin painettuna.
4: Lasten isä ja äiti olivat lähdössä illalliskutsuille,
1: ja Nana-koiran piti jäädä
1, 9, 10: kotiin vahtimaan nukkuvia lapsia.
2, 3, 4: Lastenhuoneessa oli nyt aivan hiljaista.
1: Samassa
1, 5: huoneen ikkunasta lennähti sisään pieni tuikkiva tähtönen,
6: joka lenteli sinne tänne ja katosi viimein lipaston laatikkoon.
2, 3: Sitten ikkunasta astui sisään eräs pieni poika.
4: Hän näytti etsivän jotakin.
7, 8: ”Helinä, missä olet?”
5: poika kuiskasi.
7, 8: ”Helinä, löysitkö jo varjoni?”
1: Tuo tuikkiva tähtönen oli
3, 6: pienen pieni keijukaistytty,
6: Helinä-keiju.
1: Helinä
6: kurkisti ulos lipaston laatikosta
4: ja helisytti kellojaan.
6: [ääniefekti]
2: Poika juoksi riemuissaan keijun luo,
1: avasi laatikon
3: ja veti esiin varjonsa.
4, 5: Varjo oli enää saatava paikoilleen.
1, 2: Silloin Leena heräsi ja nousi istumaan vuoteessaan.
9, 10: ”Hyvänen aika, kuka sinä olet?”,
4: Leena kysyi.
7, 8: ”Minä olen Peter Pan, enkä saa varjoani tarttumaan kiinni.”
2: Leena hymyili ja sanoi, että
2, 9, 10: varjo oli ommeltava jalkaan kiinni.
9, 10: ”Autanko sinua?”,
4: kysyi hän ja ryhtyi työhön.
1, 3: Ja nyt varjo pysyikin hyvin paikallaan.
2, 5: Peter tanssahteli onnellisena ympäri huonetta.

PETER PAN

Kirjoittanut *J. M. Barrie*, lyhennetty suomennos *Kati Weiss*
Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteelä*

9, 10: ”Kuulehan Peter”,
1: sanoi Leena nyt,
9, 10: ”mistä sinä oikein tulet?”
7, 8: ”Minä asun Mikä-mikä-maassa”,
2: Peter kertoi.
7, 8: ”Se on aivan hurjan hauska paikka. Siellä lapset eivät kasva aikuisiksi, sillä kukaan ei vanhene päivääkään”.
3: Sitten Peterin ilme kirkastui.
7, 8: ”Tule mukaan katsomaan! Minä opetan sinua lentämään!”
9, 10: ”Voi, se olisi ihanaa”,
1: huudahti Leena.
9, 10: ”Mutta Peter, opettaisitko sinä Jukkaa ja Mikkoakin lentämään?”
7, 8: ”Tottakai”,
5: Peter Pan lupasi hymyillen.
4: Hänen mielestään
3, 4, 5, 6: mikään
4: ei ollut niin hauskaa kuin lentäminen,
7, 8: paitsi ehkä merirosvojen huijaaminen.
9, 10: Leena herätti Jukan ja Mikon.
5: Kun he kuulivat, että Mikä-mikä-maassa oli
4, 5: merirosvoja ja intiaanejakin,
5: he halusivat ehdottomasti mukaan.
7, 8: ”Minun täytyy puhaltaa teihin keijukaistomua”,
1: sanoi Peter.
2, 3: Pieni Helinä-keiju lenteli lasten yllä
6: ja ravisutti heidän päälleen tähtipölyä.
7, 8: ”Ja nyt - ajatelkaa onnellisia ajatuksia!”
2: Peter neuvoi.
5: Leena sulki silmänsä
9, 10: ja pinnisteli mieleensä kauneimpia muistojaan.
4: Samassa hän huomasi nousevansa ilmaan,
5, 6: ensin ihan pikkuisen, sängystä lattialle ja takaisin,
9, 10: sitten sänkyjen yli ja huoneen poikki.
7, 8: ”Helinä, näytä tietä!”
4: huusi Peter.
7, 8: ”Suuntana toinen tähti ja suoraan aamunkoittoon!”
6, 7, 8, 9, 10: Ja niin Leena, Jukka ja Mikko seurasivat keijukaista ja Peteriä öisen taivaan halki kohti Mikä-mikä-maata.

3, 5: Mikä-mikä-maassa oli kaunis ja aurinkoinen päivä.
2, 4: Perille saavuttuaan Peter päätti viedä Leenan ja pojat katsomaan ensin merenneitoja.
6: Merenneidot olivat vekkuleita kaunottaria,
1, 2: joilla oli jalkojen tilalla komea kalanpyrstö.

PETER PAN

Kirjoittanut *J. M. Barrie*, lyhennetty suomennos *Kati Weiss*
Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteellä*

4: Ne istuivat vedenrajassa laulellen ja helmisimpukoita sukellellen.

2, 3, 6: [ääniefekti]

1: Lapset laskeutuivat rantakalliolle hengästyneinä ja innoissaan.

4, 9, 10: [ääniefekti]

5: Samassa kuului merenneitojen hätäntynyt huuto:

2, 3, 6: ”Apua, merirosvoja!”

9, 10: Lapset näkivät suuren merirosvolaivan, joka lähestyi rantakallioita.

1: Laivan perässä

3: liehui musta pääkallolippu.

2: Laivan kannella

4: seisoj itse pahamaineinen

1-10: Kapteeni Koukku.

3: Kapteeni Koukku oli ilkeä mies,

1: jolla oli toisen käden tilalla rautainen koukku.

2: Kapteenin käden oli kerran

5: napsaissut poikki eräs ahne krokotiili.

1, 2, 4: Krokotiili oli siitä saakka vaeltanut Koukun perässä toivoen saavansa syötyä loputkin kapteenista.

3: Krokotiili oli kerran vahingossa sattunut nielaisemaan myös

3, 4, 6: herätyskellon.

1: Nyt kello tikitti krokotiilin vatsassa niin kovaa,

2: että kapteeni kuuli, kun se oli tulossa.

4: Silti Koukku pelkäsi krokotiilia aivan mahdottomasti.

3: Hän näki aina samaa painajaisunta,

1, 2: jossa tippui laivansa kannelta

1, 2, 5: suoraan krokotiilin ammottavaan kitaan.

4: Nyt Kapteeni Koukku kuitenkin seisoj

4, 5: tukevasti laivansa kannella ja katseli taivaanranta.

1, 2: Samassa hän huomasi Leenan, Jukan, ja Mikon lentelemässä rantakalliolla.

3: Hän määräsi miehensä

3, 5: ottamaan lapset kiinni.

4: Heidät siepattiin niin äkisti,

4, 9, 10: ettei kukaan saanut sanaa suustaan.

6: Peter kuitenkin pääsi karkuun

7, 8: ja lennähti piiloon laivan taakse.

1, 2: Lapsiraukat sysättiin suoraa päätä laivan kannelle

3, 4: ja heidät sidottiin kiinni laivan mastoon.

1: Kapteeni Koukku hykerteli tyytyväisenä.

5: [ääniefekti]

3: Olihan hän saanut saaliikseen kolme pulskaa pikkulasta.

6: Näytti siltä kuin

6, 9, 10: ei mikään

6: voisi pelastaa Leenaa, Jukkaa ja Mikkoa.

PETER PAN

Kirjoittanut *J. M. Barrie*, lyhennetty suomennos *Kati Weiss*
Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteellä*

1, 2, 3: Mutta silloin
4: kuului vedestä:
5, 6, 9, 10: ”Tik, tak, tik, tak”,
2: ja kapteeni parkaisi:
5: ”Krokotiili! Äkkiä piiloon!”
1, 3: Peloissaan Koukku
5: pakeni laivan kajuuttaan,
2: ja miehet juoksivat hänen peräänsä.
1, 2, 3: [ääniefekti]
9, 10: Samassa Leena, Jukka ja Mikko näkivät Peter Panin lennähtävän heitä kohti tikari ojossa.
7, 8: Yhdellä nopealla nykäisyllä Peter katkaisi köydet lasten ympäriltä ja vapautti heidät.
4, 6: Helinä-keiju karisutti lisää taikapölyä lasten päälle.
1: Sitten he nousivat yhdessä ilmaan ja lensivät pois merirosvolaivasta.

7, 8: ”Kuulehan Leena“,
2: sanoi Peter.
7, 8: ”Taisitte saada tarpeeksi seikkailuista yhdelle illalle. Taitaa olla parasta, että vien teidät takaisin kotiin.“
3: Leena nyökkäsi.
9, 10: ”Pääsemmekö me joskus vielä takaisin Mikä-mikä-maahan?”,
5: hän kysyi.
7, 8: ”Minä haen teidät taas joku toinen ilta“,
4: Peter lupasi.
7, 8: ”Silloin mennään katsomaan intiaaneja. He ovat paljon mukavampaa sakkia kuin merirosvot.“
1, 2, 6: Ja niin Peter Pan johdatti lapset takaisin kotiin.
3: Nana-koira istui ikkunalaudalla odottamassa lapsia
3, 4, 5: ja oli aivan mahdollottoman iloinen heidät taas nähdessään.
9, 10: Leena, Jukka ja Mikko hyvästelivät Peterin ja kiittivät häntä hauskaista seikkailusta.
2: Ja kun äiti sitten myöhemmin tuli kurkistamaan lastenhuoneeseen,
1: näki hän lapset omissa sängyissään syvässä unessa.
4, 5: Avoimesta ikkunasta kuului pienen pojan huilunsoitto
3, 4, 5: helisevien hopeakellojen säestämänä,
6, 7, 8: [ääniefekti]
5: ja se kuulosti mitä ihastuttavimmalta unilaululta.
2: ”Hyvää yötä, Peter“,
1: äiti kuiskasi
1-10: ja sulki varovasti ikkunan.

